

In Memoriam

Jos Hoogveld (1961-2018)

Genootschap in Limburg. Voor de in voorbereiding zijnde Limburgse vogelatlas onderbrak hij prompt een aantal maanden zijn studie om zich volledig te storten op het inventariseren van vogels in Noord-Limburg. Van dit gebied was namelijk veel te weinig bekend. Ook op ander natuurhistorisch terrein was hij gedreven om het onbekende Noord-Limburg over het voetlicht te brengen. Dit deed hij door middel van artikelen in het Maandblad of via contacten in het land.

Ondanks zijn voorliefde voor vogels legde hij zich tijdens zijn studie in

Op 16 oktober 2018 overleed Jos Hoogveld, op de laatste zomerse dag in de herfst. Met hem verliezen we een natuurgenieter, gedreven ecooloog en natuurbeschermer in Limburg. Voor Jos telden alleen concrete resultaten buiten en tijdens vele excursies heeft hij ons dat met enthousiasme getoond.

Jos verhuisde in 1970 van het Gelderse Gendt naar Grubbenvorst en vanaf dat moment heeft Limburg hem niet meer losgelaten. In Grubbenvorst werd hij al jong lid van de afdeling 'Meander' van de Katholieke Jeugdbond voor Natuurstudie (KJN). De KJN bleek een vruchtbare bodem voor de liefde voor de natuur in zijn verdere leven. Dankzij een actieve generatie oudere leden kwam hij in aanraking met een hoog niveau van natuurstudie en maakte hij al vroeg mee hoe een vakkundige aanpak van natuurbescherming succesvol kan zijn, zoals bij het voorkómen van de bouw van een bungalowpark in natuurgebied Kaldenbroek. Eind jaren zeventig vertrok Jos voor zijn biologiëstudie naar Groningen, maar ondanks de afstand bleef hij zeer betrokken bij de natuur in Limburg.

Hoewel Jos een brede natuurkennis verwierf had hij een zwak voor vogels. Hij was consciëntieus in het noteren van waarnemingen. De bloeiperiode van de Ortoiaan op de Hooge Heide bij Grubbenvorst is mede dankzij hem goed gedocumenteerd. Van de eerste tot de laatste SOVON vogelatlas heeft Jos zijn bijdrage geleverd. Evenals aan de jaarlijkse Punt-Transsect-Tellingen waaraan hij vanaf 1978 onafgebroken deelnam.

In 1981 werd hij lid van het Natuurhistorisch

Groningen toe op plantencologie in relatie tot natuurbeheer en planologie als basis voor natuurbescherming. Na zijn studie werkte hij als ecooloog bij Staatsbosbeheer en bij het ministerie van LNV in het gebied Drentse Aa en de landinrichting Roden-Norg. Hoewel dat tegenwoordig een besmet woord is zag hij daar vooral de kansen van landinrichting voor de natuur. En zijn ervaring bracht hij later gevraagd of ongevraagd in bij landinrichtingsprojecten in Limburg.

Via een omzwerfing langs Goes (Zeeland) voor het ministerie van LNV, kwam Jos in 1994 weer terug in Limburg. Daar ging hij werken bij het Waterschap Peel en Maasvallei. Met zijn ervaring kon hij hier als ecooloog een bredere verbinding leggen tussen natuur en water dan alleen tussen macrofauna en vissen. Hij maakte zich sterk voor de rol van water en een goede ruimtelijke inpassing daarvan bij het herstel van verdroogde natuurgebieden. Als geen ander kon hij daarbij steunen op een uitgebreide veldkennis, waarin hij vaak meer vertrouwen had dan in modelstudies.

De laatste jaren was Jos, als voorzitter en actief lid van de faunagroep, de drijvende kracht van de Kring Venlo van het Natuurhistorisch Genootschap. In het beleven van de natuur ging hij in de ogen van de andere leden extreem ver. Hij zocht vaak de grenzen op en een excursie kon niet lang genoeg duren. We bewaren dierbare herinneringen aan zijn bijdragen en excursies in binnen- en buitenland.

Leo Spoormakers & Pieter Elbers